

NA VĀ•LEÄENÄ% STEZCE

ÄEtrtek, 03 Ä•erven 2021

Ach, jak je ten Ä³ivot nespravedlivÄ½. ZatÄ-m, co mezi lidstvo pomalu proplouvÄ½ znovunastolenÄ½ mÄ-r, jÄ½ se ocitla zcela neÄ•ekanÄ½ a nechtÄ½nÄ½ ve vÄ½lce. Je to tak, blbost vÄ½dne svÄ½tem a bohuÄ½el je tou nejvÄ½tÄ½Ä½ a nejnebezpeÄ½nÄ½jÄ½Ä½ z lidstva. CelÄ½ skuteÄ½nost je jeÄ½tÄ½ horÄ½Ä½- proto, Ä½e blbovÄ½ jsou vÄ½dy v pÄ½mesile, a tak zdravÄ½ rozum nemÄ½ Ä½janci. fÄ½ukÄ½nÄ½-, osvÄ½tlÄ½m vÄ½m, o co vlastnÄ½ jde a svÄ½Ä½m se se svÄ½m trÄ½penÄ½m.

Budou to Ä½tyÄ½mi roky, co jsem se pÄ½mistÄ½ hovala do rozkoÄ½nÄ½ malinkÄ½ vesniÄ½ky u VierwaldstÄ½ttersee na Ä½patÄ½krÄ½lovny hor honosÄ½cÄ½- se elegantnÄ½m jmÄ½nem ä€ŽRigi.â€œ Mezi sousedy jsem byla pÄ½mijata pÄ½mÄ½-vÄ½tivÄ½, aÄ½ na jednu rodinu, kterÄ½ mÄ½ nstandardnÄ½- nÄ½hled na svÄ½t a na Ä½ivot ostatnÄ½ch. TÄ½Ä½ko Ä½mÄ½ci, zda je to dÄ½no tÄ½m, Ä½e vyzÄ½vajÄ½- mÄ½nÄ½ znÄ½mÄ½ boÄ½stva, nebo je to dÄ½no tÄ½m, Ä½e matku (pravdÄ½podobnÄ½ hlavu rodiny) zapomnÄ½la na planetÄ½ Zemi inkvizice z Marsu. O to horÄ½Ä½- je skuteÄ½nost, Ä½e ona mÄ½lo prozkoumanÄ½ bytost s nÄ½dhernÄ½m vzezÄ½enÄ½m se rozhodla nadÄ½le mnoÄ½it a rozÄ½iÄ½ovat svÄ½j neobvyklÄ½ druh mezi ostatnÄ½- bytosti na bÄ½zi uhlÄ½ku.

MusÄ½m uznat, Ä½e genetickÄ½ pÄ½menos informacÄ½- na jejÄ½- dcery po vizuÄ½lnÄ½- strÄ½nce byl velmi Ä½spÄ½Ä½nÄ½. I jejÄ½dvÄ½ neobyÄ½ejnÄ½ dcery se mohou pyÄ½nit neotÄ½elou krÄ½jsou, dokonalÄ½mi lÄ½cnÄ½mi kostmi, a ani jejich dobÄ½tme rostlÄ½ tÄ½la nebyla genetikou oÄ½izena. PevnÄ½ doufÄ½m, Ä½e se dobÄ½tme vdajÄ½-, protoÄ½e je to jejich jedinÄ½ potenciÄ½l, kterÄ½m mohou disponovat.

BohuÄ½el, genetika se nedÄ½oÄ½dit, a tak nÄ½kterÄ½ Ä½ivotu nutnÄ½ vlastnosti jim dopÄ½Ä½ny nebyly. Krom neobyÄ½ejnÄ½ krÄ½isy podÄ½dily po matce i jejÄ½- handicap. V jejich pÄ½mÄ½-padÄ½ se jednÄ½ o postiÄ½enÄ½- v podobÄ½ vduchovÄ½ bubliny ve schrÄ½nce lebeÄ½nÄ½-, kterÄ½ zabÄ½rÄ½ celkovÄ½ prostor, a tak na Ä½jedou kÄ½ru mozkovou uÄ½ nezbÄ½vÄ½j mÄ½sto.

NepatÄ½mÄ½ mezi lidi s pÄ½edsudky, mimo jinÄ½ mÄ½m se spoleÄ½ensky znevÄ½hodnÄ½nÄ½mi jedinci uÄ½ bohatou praxi, takÄ½e jsem jejich postiÄ½enÄ½- dlouho ignorovala, dokud citlivÄ½ nezasahovalo do mÄ½ho soukromÄ½-.

Velkoryse jsem pÄ½ehlÄ½-Ä½ela pomluvy, kdy jsem byla titulovÄ½na protÄ½iputkou jen proto, Ä½e jsem udrÄ½ovala tÄ½mÄ½-letÄ½ vztah tzv. na hromÄ½dce, coÄ½ v jejÄ½m mimo planetÄ½rnÄ½m myÄ½lenÄ½- v 21. stoletÄ½- je neodpuÅtitelnÄ½. DÄ½ky volnomyÄ½lenkÄ½Ä½skÄ½ Ä½tÄ½drosti jsem pÄ½ehlÄ½-Ä½ela i fakt, kdy moje pÄ½mÄ½jtele oznaÄ½ila za kriminÄ½lnÄ½ky, je Ä½ se chtÄ½jÄ½- zmocnit jejÄ½ch bonsajÄ½-.

Nejsem si Ä½plnÄ½ jistÄ½, k Ä½emu by prezidentovi soudnÄ½- komory, foreznÄ½mu psychiatrovi a kunsthistorikovi z nÄ½rodnÄ½- galerie byly ukradenÄ½ bonsaje, ale s ohledem na jejÄ½- postiÄ½enÄ½- jsem tato nepodloÄ½enÄ½

na^{TM}Ä•enÄ- nechala bÄ½t.

SkuteÄ•nÄ½ vÄ½leÄ•nÄ½ konflikt
nastal tehdy, kdyÄ¾ jsem se dovolÄ½vala svÄ½ch obÄ•anskÄ½ch prÄ½iv.

CelÄ½ zÄ½leÄ¾itost zaÄ•ala zcela
nevinnÄ½ â€.

Moji nestandardnÄ½- sousedi majÄ½-
v mÄ½stnosti susedÄ½cÄ½- s mÄ½m jednopokojovÄ½m bytem domÄ½cÄ½- kino. Ä•koliv je muÄ¾skÄ½
element onÄ½ vÄ½jimeÄ•nÄ½ rodiny tzv. â€žod fochu,â€œ hluk se mu nepoda^{TM}ilo izolovat
natolik, aby neobtÄ½oval okolÄ½. DÄ½ky vibraÄ•nÄ½m vlnÄ½m pÄ½enÄ½Ä½jenÄ½m vzduchem a dÄ½ky
detonaÄ•nÄ½m efektÄ½m pÄ½enÄ½Ä½jenÄ½ch zvukovÄ½mi reproduktory
mÄ½m Ä•asto pocit, Ä¾e jsem v tunelu, kde pÄ½elÄ½tÄ½ letadlo, a zvukovÄ½ vibrace
pÄ½inutily mÄ½j nÄ½bytek tanÄ½it. DÄ½ky svÄ½ bezkonfliktnÄ½- velkorysosti tuto
bezohlednou zÄ½bavu uÄ¾ nÄ½kolik let trpÄ½livÄ½ snÄ½Ä½m a nestÄ½Ä¾uji si. Ä¾ jeden
veÄ•er jsem se odvÄ½Ä¾ila ozvat.

Byl
Ä½ternÄ½- veÄ•er a nÄ½sledujÄ½cÄ½- rÄ½no mÄ½ Ä•ekala dÄ½leÄ¾itÄ½ zkouÄ½ka, kterou jsem mÄ½la
dÄ½lat na druhÄ½ pokus.

BlÄ½Ä¾ila
se pÄ½noc a ve vedlejÄ½mÄ½- mÄ½stnosti u susedÄ½ bojoval neznÄ½mÄ½ hrdina s
kriminÄ½lnÄ½mi Ä¾ivly pomocÄ½- stÄ½elnÄ½ch zbranÄ½, Ä•ehoÄ¾ jsem nemohla bÄ½t uÄ½jetÄ½ena,
neboÄ¾ moje nÄ½dobÄ½- ve skÄ½Ä½kÄ½ch se dalo na demonstraÄ•nÄ½- pochod a zvukovÄ½ vlny
varovnÄ½ otÄ½saly mÄ½mi pancÄ½ovÄ½mi okenicemi.

Tehdy
jsem se dopustila osudovÄ½ chyby, kdyÄ¾ jsem si dovolila napsat pÄ½Ä½itelskou sms s
prosbou o ztiÄ½enÄ½- zvukovÄ½ch efektÄ½. BohuÄ¾el, moje prosba nebyla vyslyÄ½ena,
takÄ¾e mi nezby^{TM}valo, neÄ¾ napsat ve 4 rÄ½no e-mail, Ä¾e se na zkouÄ½ku nedostavÄ½m ze
zdravotnÄ½ch dÄ½vodÄ½ a Ä¾Ä½dÄ½m o pÄ½eloÄ¾enÄ½-.

JeÄ½tÄ½
tÄ½hoÄ¾ rÄ½na v 6:30 se mi dostalo neÄ•ekanÄ½ nÄ½ivÄ½tÄ½vy. ParanoidnÄ½- mimo planetÄ½mÄ½-
sousedka, po tom, co polila mou branku, chodnÄ½-k a vchodovÄ½ dveÄ½e svÄ½ cenou vodou
odvÄ½Ä¾nÄ½ zazvonila u mÄ½ch dveÄ½Ä½-, abychom si promluvily.

Pro
pÄ½Ä½pad, Ä¾e bych na ni chtÄ½la zkouÄ½et svÄ½ Ä•arodÄ½jnickÄ½ rituÄ½ily (rozumÄ½j â€“ v noci
honÄ½m s koÄ½tem Mikyho, aby pustil myÄ½, ale dle jejÄ½- zvrÄ½cenÄ½ logiky se
chystÄ½m odletÄ½t), mÄ½la v zadnÄ½- kapse kalhot krucifix.

Zaujala
bojovÄ½ postoj a spustila monolog, pÄ½ed kterÄ½m by Cicero, Castro i Hitler
blednuli zÄ½vistÄ½-.

Z její-
neochvějně logiky, jež zůstává pozemně anebo skryta, jsem se dozvěděla
něsledující:

Že

chce ráno brzy vstávat, musí mi to nejdříve prokázat! Já si máš ve svém domě
dát, co chci a zvlášť, kdy máš dovolenou!

Podařilo

se mi na chvíli propašovat do jejího bouřlivého monologu vsuvku a opatrně jsem
se jí zeptala, zda zná význam slova dovolený. Na pár sekund mi věnovala tvář
pohled, aby se dozvěděla věc. Využila jsem chvíli ticha a vysvětlila jsem jí,
že dovolený je období odpočinku po narození princi.

Nemohlo

mi uniknout, že její vzduchová bublina v oblasti hlavy se dala do pohybu, aby
pobrala význam slov. A já pokračovala: Že jsi nikdy v životě
nepracovala, tak dovolený ve tvém pádě pozbývá smyslu.

Trvalo

dvě hodiny, než sousedka nabrala druhý dech a spojila lebečnou nepatrně zřehně se
svou mateřskou lodí.

Má

argument označila za urážku a spustila nekonečnou vodopád slov, kde má věc
nejetá.

Naště

pro mě, po několika letech společného soužití s tímto nevjedním stvořením v mém
mozku vyrostla záklonka, která vás reaguje na vibrace jejího hlasu. Kdykoliv
mi chce sousedka něco říci, co trvá déle, než 3 sekundy, záklonka se aktivuje a
můj mozek přepne do modu pro její energii.

Zatím

co mi sousedka nekonečně dlouho spálala, proklánala mě a vyzvala svějí božstva,
aby mě zlikvidovala, přehrávala se mi v mozku znějící melodie od R. Wagnera
Já-zda Valkýr - a bezděčně jsem se usmívala.

Má

neutrálně - věděl jsem si vyložit mimozemské stvoření jako směřující akt z mé strany a
rozhodla se ukončit bojovou věstev s pocitem věstev.

Asi je

nutno zmínit, že má sousedka už nezdravá. Ale já jsem po věrech konečně božskými
klid! Dobrodružka VERONIKA